

til 3die Behandling, og jeg skal naturligtviis gjøre det. Med Hensyn til, hvad den ærede Ordfører har fremført, at han manglede Dplysninger, da veed han, og jeg troer af Erfaring, at han har den friste Afgang til Marineministeriet, for at erholde alle de Dplysninger, han maatte ønske. Jeg har i sin Tid foreskillet denne Sag for Finantsministeren, omtrent saaledes, som jeg her har udviklet den, men naturligtviis ikke saa vidtløftigt. Den ærede Finantsminister gif da ind derpaa, og var enig med mig i, at det blev ved disse 6000 Rbd., som her ere omtalte. Jeg tilstaaer, at jeg ikke har givet Finantsministeren saa detaillerede Dplysninger; men Udvalget skal med Glæde erholde alle de Dplysninger, som det maatte ønske fra Marineministeriet.

Ordføreren: Jeg skal med Fornøielse anerkjende, at, hvor jeg, navnlig paa Finantsudvalgets Vegne, har havt Anledning til at søge Dplysninger i Marineministeriet, ere de blevne mig tilskillede paa en fuldstændig Maade, og paa en saa velvillig og forekommende Maade, at jeg intet Mere har havt at ønske; men, naar den ærede Minister i det her omhandlede Tilfælde troer, at han har fyldestgjort, hvad der kunde ønskes, ved at henvise det i Sagen nedsatte Udvalg til selv hos Regjeringen at gjøre Skridt, for at faae de Motiver at kjende, hvorpaa dens Forslag var baseret, saa forekommer det mig, at denne Conclussion er noget vel stærk. Jeg troer i det Hele taget, at man maa ønske, at Motiverne til Lovforslag blive meddeelte, helst trykte, eller dersom dette ikke kan skee, saa dog at de blive meddeelte paa et tidligere Stadium af Sagen. Naar de først komme ved Sagens 2den Behandling, uden at saadanne Ændringsforslag ere stillede, som de væsentligt skulle begrunde, saa vil en saadan Sag i Virkeligheden kun blive Gjenstand for en eneste Discussion, og den Sikkerhed for Behandlingens Fuldstændighed og Nøiagtighed, som vor Forretningsorden foreskriver, vil aldeles gaae tabt.

Finantsministeren: Jeg maa gjøre opmærksom paa, at det Forslag, hvorom der her er Tale, ikke oprindeligt har været optaget i Lovforslaget, af den Grund, at Sagen ikke dengang var moden for Marinens Vedkom-

mende til, at noget bestemt Forslag kunde gøres. Det er først bagefter, at det er fremsat for Marineministeriets Vedkommende og da gjort til Gjenstand for en Conferente mellem Udvalget i denne Sag og mig. Nu troer jeg ogsaa, at det havde være ønskeligt, om der allerede til denne Sags nuværende Behandling fra den ærede Ministers Side havde været stillet et Ændringsforslag til den af Udvalget foreslaaede nye Paragraph, saaledes at der var foreslaaet 6000 Rbd. istedetfor 4000 Rbd., dersom Marineministeriet havde anset det for nødvendigt; imidlertid vil det jo kunne redresseres til 3die Behandling, men jeg skal i et hvert Tilfælde henlede Opmærksomheden paa, at det er særegne Omstændigheder, som her have foranlediget, baade at Lovforslaget ikke er blevet udsat, til at denne Deel af samme var færdig for Marineministeriets Vedkommende, og at Sagen er i den Stilling, hvori den nu befinder sig. Forøvrigt skal jeg gjøre opmærksom paa, at der her har været mange vigtigere Forandringer end den, hvorom der her er Spørgsmaal, som have fundet Sted, efter at Sagen har været til anden Behandling.

Frolund: Ved det Forslag, som jeg har tilladt mig at stille til en ny Paragraph, som skulde indskydes ferend den sidste Paragraph i Lovforslaget, har jeg nærmest havt til Hensigt at foranledige Thinget til at udtale sig om, hvorvidt det maatte finde det billigt under denne Lov at medtage de Folk, som staae paa Bartpenge. Jeg vil blot indskrænke mig til at bemærke, at det forekommer mig, at det kunde være billigt ogsaa at indrømme disse Folk nogen Understøttelse, da de jo i Reglen ere temmelig knapt afslagne, og især fordi Staten endnu har Kræv paa deres Tjeneste, saaledes at de ikke kunne antages i nogen anden fast Tjeneste, hvorved de indskrænkes i det Erhverv, som de mulligen ellers kunde forskaffe sig ved Hjælp af den Fritid, de have.

Finantsministeren: Jeg maa fra raade det ærede Thing at gaae ind paa det Ændringsforslag, der af den ærede Rigsdagsmænd, der sidst havde Ordet, er stillet til Fordeel for Embedsmænd og Betjente, som staae paa Bartpenge, ikke fordi jeg jo gjerne vil